

צל"ג: לישכת ראשיהממשלה קבעה מי ייסע, רשות השידור נכנעה

שהיינו צריכים לשלוח כתב מדיני. מרובר בנסיעה של ראשיהממשלה, שהיא אקט מדיני ממדרגה ראשונה. שום כתב אחר לא יכול לסקר את האירוע, אלא הכתב המדיני. זה תפקידו, זו שליחותו ובשביל זה הוא מקבל משכורת." מרוע לא נשלח כתב הירוע ערבית, ושהוא מומחה לעניינים ערביים?

פרות: "גם אילו היה נשלח אהוד יערי, הוא לא היה יכול לעשות דבר. יכול להיות שאילו יערי היה נוסע למארוקו, הוא לא היה משיג את הידיעות שהשיג כאן. הוא היה יושב שם כלוא בוילה, ולא היה יכול להביא מידע שהגיע אליו כשישב בירושלים." אם נכונה הקביעה שלישכת ראשיהממשלה הכתיבה מי הנוסעים למארוקו, אך טבעי היה שפורת ויכנו לעמיתו. הם לא יכלו לעמוד לפני מצב שהטלוויזיה הישראלית לא תוצג. כשנשלח פורת כשיבת הוועדהמנהל עליירי נתן ברון מרוע לא שלחו נציג מהטלוויזיה הערבית, השיב שהיו רק המישה מקומות: "היינו צריכים להחליט, וזו החלטה הטובה ביותר שקיבלנו." מעניין שכאשר נקבעה הפגישה בין ראשי הממשלה ובין נשיא הוועדהמנהל בונווה לא שלחה הטלוויזיה את הכתב המדיני לשם. אז הסתפקו בדיווחו של ישראל סגל, כתב הטלוויזיה באירופה.

גורן תכתוב יערי

הרושם החיצוני. מספר סביר: באתי ביום השני בבוקר למלון מוריה בירושלים, לפגוש את פורת. ביקשתי ממנו לצרף צוות של הטלוויזיה וכתב. הצעתו לו כתב הירוע צרפתית. פורת קבע מי יסע. לגבי הרדיו היה ברור שאנחנו לוקחים את ברעמי. שכן לא היה זה הגון שהוא, שידע את הסיפור, יקופה. פורת: "הקביעה היתה שלי, על דעת מנהלי המדינה: חיים יבין, מנהליהטלוויזיה, ולידעון לביארי, מנהליהרדיו. אני עומד על דעתי —

למה יצאו למארוקו דווקא יגאל גורן, הכתב המדיני של הטלוויזיה, ועודר בןיעמי, הכתב המדיני של הרדיו? ההגיון אומר: לישכת ראשיהממשלה העדיפה את הכתבים המסקרים אותה כמשך השנה — כתביהחצר. לגבי עודר בןיעמי כבר סיפר יועץ ראשיהממשלה לענייניתיקשורת, אורי סביר, כי הוא שהחליט שברעמי יסע. בכך רכש את ליבו. מעשהו של סביר נוגד כל אתיקה עיתונאית. ברעמי גילה כבר לפני שלושה שבועות שסביר יצא לפאריס לפגישות השאיות. הוא ביקש לפרסם את הידיעה. סביר סיפר לו שהגיעה היתה לצורך אירגון הפגישה במארוקו, והבטיח לו: כשפרסם ייצא למארוקו, תצא גם אתה. אילו היה כתב הרדיו בכנסת, "עולה על הסיפור", האם גם אז היה מבטיח לו סביר נסיעה? לגבי נסיעת גורן חלוקות הדעות. יש אומרים: אנשי לישכת ראשיהממשלה רמזו למנכ"ל רשות השידור, אורי פורת, שהם מעדיפים את הכתב המדיני. על פני השטח, הרבר נראה הגיוני מהחינת לישכת ראשיהממשלה, שבשביל מה הם צריכים במארוקו את הכתב לענייניערבים. אהוד יערי? יערי, הנקיא בנעשה במארוקו, קשר קשרים הדוקים עם ראשיהמדינה. הוא דובר ערבית ויכול היה רק להפריע למסע ויסיחציבור של פרס. ליערי קשה היה למכור אוכל טוב ויין. הוא היה יושף את הכישלון המתחבא מאחורי

שידור צל"ג

צבעו של איברמין

● לעורך יומן השבוע, דויד גלבויע, על שידור הכתבה של דויד מיכאלים, שעסקה בילדים שנפלו קורבן למעשיאונס מצד בני משפחתם.

נכתבה רואינה אשה צעירה, המכה את ילדיה. היא הסבירה שהמניעים שלה הם, כנראה, יחסי המין שניהל איתה בילדותה המאהב של אמה. האשה הצעירה סיפרה על הצורה שבה קיימה יחסים, ותיארה מול המצלמה את איברמין של הגבר, שאנס אותה כשהיתה בת 6. ציבעו של האיבר וצורתו.

דויד גלבויע טוען שדווקא הצורה הגסה שבה נאמרו הרברים היתה חשובה, לדעתו. עשרות קריאות טלפוניות הגיעו לטלוויזיה מהורים נרגשים, שמחו על הכיטוים שהשמיעה הצעירה.

מאחורי המירקע

למה לא יעל?

זו השאלה הנשאלת לאחרונה במסדרונות

מועמדת חן מדוע לא אשה?

למדיניות החדשה, יופיע הסמל החדש על כל המיקרופונים של התחנה, גם בהופעות פומביות, שאליהן ייצאו כתבי גלי צה"ל. הסמל גם מוטבע על החולצות החדשות, שאותן ילבשו כתבי התחנה הצבאית, כשייצאו לאירועים מחוץ לתחנה.

עד היום היו נהוגים בגלי צה"ל סמלים שונים. הפעם הסמל הוא אחיד ומוזה לתחנה כולה.

אוסנת מצאה בית

אוסנת מחפשת בית היה שם התוכנית, ששודרה בגלי צה"ל לפני חודש. העורכת, ציפי גוןגרוס, ערכה תוכנית על אימוץ ילדים. בתום התוכנית פנו 35 משפחות לגלי צה"ל לבקש פרטים על אוסנת. בעזרת השרות למען הילד מצא לה גלי צה"ל מישפחה. מזה שבועיים גרה הילדה אצל משפחה מאמצת. השבוע משרדת התחנה הצבאית את התוכנית בשידור חוזר, הפעם בשם אחר: אוסנת מצאה בית. היא תשודר, כעיקבות פניות רבות, ביום השישי בשעה 5 אחריהצהריים.

הראשונה היא התוכנית כרטיס ביקור. במשך ארבעת השבועות של החופש, תשרד הטלוויזיה בכל יום חמישי, ב11 בלילה, תוכנית שתציג סרטים קצרים של תלמידי ובוגרי תתי הספר לאמנות בארץ. את התוכנית ינחה השחקן הכימאי דרורן נשר, ועורכה הוא שאול שירן. ברשות השידור אומרים שהתוכנית באה להציג חלוןראווה ליוצרים ישראליים צעירים, שאינם יכולים להציג את יצירותיהם, אלא רק בסניף מטקים.

תשונה גם תוכנית הסרטים, סיפורי בדים. מעתה שם חדש: משהו מהסרטים. היא תתמקד בעיקר בהמצאות הטלוויזיה על סרטיהקולנוע המוצגים בתי הקולנוע בארץ.

את משהו מהסרטים יגישו שירה גרא וקובי ליבר. במרכז התוכנית יהיו שני סרטים הכולטים על מסכי תהיהקולנוע בארץ. הטל וויזיה מתכונת לעבור לשיטת העיתונות הכי טובה. לא יבואו עוד לאולפן מבקריסרטים מהעיתונות. התוכנית תהיה על טהרת אנשי הטלוויזיה, שיתנו את חוותדעתם ואת המלצר תיהם. מה כדאי לראות בקולנוע.

את התוכנית יערוך אישהקולנוע של הטלוויזיה, שאול שירן. משהו מהסרטים ישודר פעם בשבועיים, בכל פעם חצי שעה.

ענה שהדבר נובע מהפוליטיזציה, שנכנסה לטלוויזיה ב1979. כשמונה יבין כמנהל הטלוויזיה סברו הכל שיעל חן, הנחשבת כמקורבת ליבין, תזכה כאחד התפקידים הכבירים. לתרדמת הכל, קיבלה חן רק את ראש דוכןהפנים.

הטענה כאילו מוזהה חן פוליטית מופרכת על ידי כתבימבט הבכירים. אלה טוענים כי חן עורכת את מבט באופן מיקצועי, ללא משוא פנים. היא שערכה בזמנו את יומן השבוע, נחשבת כאחת העיתונאיות המוכשרות והטובות בטלוויזיה הישראלית.

גם היום, כשקרפין מבלה את חופשתו

סמל גלי צה"ל על החולצה

מאחורי המיקרופון

סמל חדש

גלי צה"ל נכנסו לעידן המודרני. שיוק אגרסיבי כמו בכל תכרה, פירמה, ביתמלון ועוד. בגלי צה"ל עוצב סמל ייחודי לתחנה. הסמל הוא בצבעים כחוללבן, עיצב אותו הגרפיקאי הירושלמי יוסי אבולעפיה. כיאה

השנתית, עורכת חן כמה פעמים בשבוע את מבט לחדשות, וזוכה בהערכה. נראה שמנהלי הטלוויזיה הישראלית עדיין אינם מודעים לכך שגם נשים מסוגלות לקבל תפקידימפתח.

כניסה חופשית

תוכנית חדשהיישנה בת 90 דקות: כניסה חופשית תדון בעיקר בנושאים חברתיים. את התוכנית ינחה אלי ניסן. התוכנית תשודר בשידור חי, כשכאולפן יישב קהל שקשור לנושא התוכנית.

הנושא הראשון יהיה הגירושין. יבואו עדים ועדויות, סיפורים אישיים וסיטואציות הקשורות בנושא זה. כימאי התוכנית הוא יוסי צמח והעורכת אביבה מילגרטר.

התוכנית, ששודרה לפני יותר משנה בטל וויזיה, משנה צורה, תקבל עיצוב יותר טלוויזיוני. החידוש: קהל הצופים בבית ויכל להתקשר תוך כדי השידור לאולפן, ולקבל תשובות לשאלות המטרירות אותו.

התוכנית הראשונה של כניסה חופשית הוקלטה השבוע, שלא בשידור חי, כדי לברוק אם תוכנית של שעויוחצי לא תשעמם. בין היתר שיחקו אנשימיקצוע במישחקייסימולאציה.

משהו מהסרטים

הטלוויזיה הישראלית יוצאת בסדרת תוכניות חדשות.

הטלוויזיה הישראלית: למה לא תמונה יעל חן כעורכת מבט?

מאבק על התפקיד מחריף. עוד שבועיים יצטרכו מנהליהטלוויזיה להכריע בשאלה מי יהיה העורך הבא של מבט. מיכאל קרפין שוהה בימים אלה בחופשתו השנתית בלונדון. נראה שהוא ממתין שם לראות איך יתפתחו העניינים בארץ.

בכירים בטלוויזיה מתלוננים על־כך שרק שני מועמדים, כניכול, מסוגלים למלא את התפקיד. השמות המוכרים הם יעקב אחימאיר ומיכאל קרפין. אחימאיר כבר הודיע שהוא מעדיף את השטח על פני המישרד, ומעוניין להמשיך לשמש ככתב פרלמנטרי.

כפגישה עם עיתונאים נשאל מנהל הטלוויזיה, חיים יבין, מדוע תמיד אותם האנשים מועמדים בטלוויזיה לתפקידים. הוא

איזה מין כיסאות

אחד הרעיונות המכריקים של התוכנית סיבה למסיבה היה להביא את מול גיבלי התימניה, שהיתה במשך שנים ארוכות עזרתהבית של דויד ופולה בןגוריון. היא הצליחה לרתק ולשעשע את הצופים בחיוניותה, בפשטותה וכרבריה שנעדרו כל התחכמויות למיניהם.

בשטף הדיבור, בעת הקלטת התוכנית, התלוננה גיבלי כי הכיסאות אינם נוחים. "איזה מין כיסאות יש פה? לא נוח לשבת בהם. ממש טובעים בפניהם"

עורכייהתוכנית נאלצו לחתך את המיש פט. חברת דניס פלוס תרמה את הכיסאות לתוכנית, והם לא רצו להעליב את התורמים.

בעליסינה רייכר

עד לסוף

גם לרייכר, כמו לגניץ, ממתנים הצופים עד לסוף התוכנית. אך כולבוטק אינה רומה לסיבה למסיבה. המצליחה מרי שבוע להיות פחות ופחות מעניינת, ולעיתים אף מתישה ומשעממת.

שלמה ניצן של "כולבוטק"

התוכנית כולבוטק הפכה כבר מזמן אחת התוכניות היותרטובות שיש בטלוויזיה הישראלית. עורך התוכנית, רפי גינת, מצליח להביא נושאים מעניינים וחשובים למירקע. התוכנית עוסקת במיגוון רחב של בעיות ונושאים. ללא משואפנים. גינת גם מקפיד על פינתהמעקב, דבר הנותן את התחושה שהרברים אינם נשכחים. ויש מי שמטפל בהם נאמת ככובדראש.

אבל העימוק של כולבוטק הוא, ללא ספק, גרעון רייכר. הופעתו שוטפת, עניינית, ומזכירה את הכתבים בטלוויזיה האמריקאית. הוא "שלמה ניצן של כולבוטק".